

ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) berørte, at det navnlig var vore geografiske Forhold, som give den betydelige Konkurrence, der gør, at Banerne meget hurtigt naa til Grænsen, og derved bevirke, at Statsbanerne aldrig nogen Sinde kunne blive noget rigtig godt Aktiv, og selv om man anstregte sig til det yderste, vilde man blive skuffet, hvis man ventede sig en god Forrentning af Statsbanerne, selv efter Taksternes Forhøjelse. Der er dog et Punkt, hvor der bør vises en vis Indrømmelse. Det er med Hensyn til de grove Varer, der komme fra Udlandet. Jeg har allerede antydnet dette under Sagens første Behandling, men jeg kan ikke undlade at berøre det igen, thi det er sikkert, at man med de Varer, som transporteres til en gros Forretningerne, vil søge udenom Statsbanerne, og overfor dem maa man derfor gøre nogle Lempelser. Der kommer ogsaa i det af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgekreds (Wulff) stillede Ændringsforslag to modstridende Interesser frem, idet de Varer, som konkurrere med danske Industriprodukter, ville faa en Lettelse i Tiden, inden Indregningen er fuldført, medens de Raa-varer eller halve Raa-varer, som komme fra Udlandet, ville faa en Fordyrelse, saa snart Indregningen har fundet Sted, og samtidig er jeg bange for, at de meget hurtigt ville søge udenom Statsbanerne. Der maa være et skarpt og vaagent Blik med Hensyn til disse Forhold, saa at vi ikke narre os selv. Derfor er jeg meget glad ved, at det i Betænkningen stærkt er understreget, at Ministeren har frie Hænder til at gøre, hvad der bør gøres for at holde Trafikken indenfor Statsbanernes Omraade. Man maa der være meget varsom naturligvis med Hensyn til de Forretninger her i Landet, der ere komne op under de Forhold, hvorunder der nu leves, at man ikke ved pludselige Forandringer maaske skal risikere at ødelægge disse Forretninger. Det er dog ikke altid sikkert, at vi behøve at tage et saa stærkt Hensyn, som de vedkommende forretningsdrivende selv raabe op om, og det er ganske vist muligt, at man kan opveje Vanskelighederne for vedkommende Forretning ved at faa Byrderne skubbet over paa Konsumenterne, og naturligvis, hvis det viser sig, at Vanskelighederne ikke ere ret store, skal man ikke være bange for at forhøje Taksterne paa disse Punkter. Det er, som sagt, Sager, der skulle tages ganske forretningsmæssigt, og derfor er jeg nu meget glad over, at vi give større

Frihed for Administrationen i denne Henseende.

Den Kommission, der er foreslaaet fra radikal Side, synes jeg, er noget tung. Jeg vil antage, at hvis man skal gaa til en Kommission for at søge en Forbedring af Driften, skal den gøres noget lettere. For øvrigt vilde jeg næsten tro, at Administrationen, naar den virkelig tager fat paa Opgaven, med de Kræfter, den sidder inde med, godt kunde løse den uden nogen Kommission. Men skal man have en Kommission, mener jeg, det bør være en lille Kommission, der bliver nedsat af Regeringen, bestaaende af faa særlig dygtige Mennesker, fremfor den meget tungt arbejdende Kommission med de meget modstridende Interesser, der foreslaas i Ændringsforslaget under Nr. 14.

Jeg er meget glad over, at man har forandret Ugekortet til et 8 Dages Kort saaledes, at der kommer to Søndage med, men jeg vilde være endnu gladere, hvis man havde sat Prisen noget ned. Jeg tror, det vil have sin store Betydning, at den Befolkning, som det her særlig drejer sig om, Kontorpersonalet og Bestillingsmænd i Byerne, kunne faa deres Sommerferie og komme ud omkring i Landet og lære det og andre Befolkningsklasser at kende. Det har sin Betydning, at vi kende hverandre saa meget som muligt. Det vilde være godt for disse Mennesker paa en saa billig Maade som muligt at faa deres Ferierejser. Kunde man ikke tænke sig, at den højtærede Minister inden tredje Behandling kunde blive enig med Udvalget om dette Forhold. Der er foreslaaet 16 Kr. og 22 Kr., kunde man saa ikke sætte det til 19 Kr.? Det vil dog lette noget, og det vil ikke dreje sig om synderlig mange Penge for Banerne.

Det er blevet sagt, at Statsbanernes Anlægssum er sat alt for højt, at den Forrentning, man fordrer, i Virkeligheden vil blive for stor. Det har dog ikke noget videre paa sig. Afskrivningen er faktisk meget lille. Om den er lidt for stor eller lidt for lille, kan ikke afgøres, før man faar fastslaaet en virkelig forretningsmæssig Afskrivning og Regnskabsførelse. Saa først kan man begynde at tale om, hvorvidt den er for stor eller for lille. Men jeg tror dog, at der ikke er nogen Fare for, at den skulde blive for stor.

Som Sagen i det hele ligger, kunne vi i min Gruppe stemme for de af Flertallet stillede Ændringsforslag. Med Hensyn til det sidste af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgekreds (Wulff) stillede Æn-